

Sz. Lajosné Családjával Kiránduláson

A kép 1962. augusztus huszonötödikén készült, Felsőgödön. Andrissal, a fiammal és a férjemmel egy hétvégi kiránduláson. Amikor már lehetett, mentünk a férjemmel külföldre, társasúton Jugoszláviába, Görögországba. Voltunk Csehszlovákiában, Prágában, aztán Romániában néha, mert ott volt unokanővérem még egy, aki megmaradt, Temesváron. Én többször mentem, a férjem is kétszer-háromszor átjött velem. De nem lehetett menni akkor Romániába, csak borzasztó nehezen, keservesen. Volt operabérletünk, színházba is jártunk, amikor lehetett, amikor meg tudtuk engedni magunknak. A vállalaton belül volt színházszervező, jegyárusítás, akkor vettem jegyet, és elmentünk elég sokat. Meg se tehattük volna sokszor, de elmentünk. Mert azért az kellett. Aztán jártunk a férjemnek is a kollégáihoz, meg meg voltunk híva ide-oda. Volt egy család, akik nagyon-nagyon közeli, jó barátaink voltak, gyerekekkel, majdnem egyidősek a mieinkkel. Ezekkel jártunk kirándulni, üdülni. Szakszervezeti beutalókkal is jártunk üdülni, de volt a cégnek saját üdülője is Csupakon, Bakonybélen, [Balaton]Bogláron. Kértünk beutalót, hogy ekkor és ekkor, és kaptunk, sőt együtt kaptunk. A gyerekek nagyon gyakran üdültek a Balatonnál. Sokszor többnapos kirándulásokra mentünk. A férjem nagyon jó családapa volt, tanultunk, tovább képeztük magunkat, mert kellett az oklevél, nekem a mérlegképezt el kellett végezni, az három és fél év volt, a férjem Szegeden a tanárképzőt tovább folytatta, úgyhogy tanultunk, meg a gyerekek is tanultak. Bizony nem éltünk könnyű életet, de azt hiszem, becsületes, rendes élet volt az, amit éltünk.